

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 mars 2020

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi
du 20 décembre 2002
relatif (*sic*) au recouvrement amiable
des dettes du consommateur,
en vue de lutter contre les abus**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 55 0267/ (S.E. 2019):

- 001: Proposition de loi de M. Patrick Prévot et consorts.
- 002: Amendements.
- 003: Rapport.
- 004: Texte adopté par la commission.
- 005: Amendements.
- 006: Avis du Conseil d'État.
- 007: Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 maart 2020

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet
van 20 december 2002
betreffende de minnelijke invordering
van schulden van de consument,
teneinde misbruiken tegen te gaan**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 55 0267/ (B.Z. 2019):

- 001: Wetsvoorstel van de heer Patrick Prévot c.s.
- 002: Amendementen.
- 003: Verslag.
- 004: Tekst aangenomen door de commissie.
- 005: Amendementen.
- 006: Advies van de Raad van State.
- 007: Amendementen.

01778

N° 37 DE MME DIERICK ET CONSORTS

Art. 2

Apporter les modifications suivantes:**1° remplacer le premier alinéa par ce qui suit:**

“Le présent titre s’applique, nonobstant toute disposition contraire, au paiement de dettes d’un consommateur à une entreprise, après l’envoi d’un document par lequel le paiement est demandé pour une date déterminée.”

2° Dans le deuxième alinéa, remplacer les mots “dispositions de la présente loi” par les mots “dispositions du présent titre”.

JUSTIFICATION

La discussion parlementaire a montré qu’il y a une incertitude quant au champ d’application du titre 2. Quand un consommateur achète un bien ou un service, naît une dette, due à l’entreprise. Ce titre ne s’applique pas lorsqu’un consommateur s’acquitte de cette dette directement par un paiement comptant. Pour clarifier cela, l’amendement prévoit que ce titre est seulement d’application lorsque le consommateur a reçu un document par lequel le paiement est demandé pour une date déterminée. Il est également précisé que le champ d’application ne concerne que le titre 2 et n’affecte pas le champ d’application de la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur.

Nr. 37 VAN MEVROUW DIERICK c.s.

Art. 2

De volgende wijzigingen aanbrengen:**1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:**

“Deze titel is van toepassing, niettegenstaande elke andersluidende bepaling, op de betaling van schulden van een consument aan een onderneming, na het toesturen van een document waarbij de betaling tegen een bepaalde datum wordt gevraagd.”

2° in het tweede lid worden de woorden “de bepalingen van deze wet” vervangen door de woorden “de bepalingen van deze titel”.

VERANTWOORDING

Uit de parlementaire bespreking bleek er onduidelijkheid te zijn over het toepassingsgebied van titel 2. Wanneer een consument een goed of dienst koopt, ontstaat een schuld tegenover de onderneming. Deze titel is niet van toepassing wanneer een consument deze schuld direct of contant betaalt. Om dit te verduidelijken voorziet het amendement dat deze titel enkel van toepassing is nadat de consument een document heeft gekregen waarbij de betaling tegen een bepaalde datum wordt gevraagd. Ook wordt er verduidelijkt dat het toepassingsgebied enkel gaat over titel 2 en er niet wordt geraakt aan het toepassingsgebied van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument.

Leen DIERICK (CD&V)
Patrick PRÉVOT (PS)
Melissa DEPRAETERE (sp.a)

N° 38 DE M. PATRICK PRÉVOT ET CONSORTS

(sous-amendement à l'amendement n° 11)

Art. 8

Remplacer le paragraphe 2 proposé par ce qui suit:

“§ 2. Le consommateur a droit à un rappel de paiement gratuit par contrat. Dans le cas des contrats à prestations successives, le consommateur a droit à un rappel de paiement gratuit par année calendrier.

Le coût du rappel qui ne répond pas aux conditions de l'alinéa précédent n'excède pas 5 euros.”.

JUSTIFICATION

L'amendement n° 11 vise à limiter à un le nombre de rappels de paiement gratuits, et ce afin d'éviter la mise en place d'une mauvaise habitude de reporter le paiement de ses factures, susceptible de générer une situation de surendettement. Dans ce contexte, les auteurs estiment nécessaire de fixer un montant maximal pour les coûts des rappels de paiement qui ne sont pas gratuits, afin d'éviter que le coût de ces rappels ultérieurs ne soit excessif. L'expérience montre que le seul moyen d'éviter tant les discussions que les excès est de fixer un plafond. Etant donné la pratique de plus en plus fréquente d'envoyer des rappels par SMS, les auteurs optent pour un montant de 5 euros maximum.

Patrick PRÉVOT (PS)
Leen DIERICK (CD&V)
Melissa DEPRAETERE (sp.a)

Nr. 38 VAN DE HEER PATRICK PRÉVOT c.s.

(subamendement op amendement nr. 11)

Art. 8

De voorgestelde § 2 vervangen door wat volgt:

“§ 2. De consument heeft recht op één kosteloze betalingsherinnering per overeenkomst. Bij contracten met opeenvolgende prestaties heeft de consument recht op één kosteloze betalingsherinnering per kalenderjaar.

De kosten voor de betalingsherinneringen die niet beantwoorden aan de in het vorige lid bedoelde voorwaarden, zijn niet hoger dan 5 euro.”.

VERANTWOORDING

Amendement nr. 11 beoogt het aantal gratis betalingsherinneringen te beperken, teneinde te voorkomen dat de consument de slechte gewoonte aanneemt de betaling van facturen uit te stellen, want dat kan overmatige schuldenlast veroorzaken. In dat verband menen de indieners dat een maximaal bedrag moet worden vastgesteld voor de kosten van de betalingsherinneringen die niet gratis zijn, zodat die verdere betalingsherinneringen niet overdreven duur zijn. De ervaring leert dat het enige middel om zowel discussies als uitwassen te voorkomen, erin bestaat een bovengrens vast te leggen. Aangezien het almaar couranter wordt betalingsherinneringen per sms te versturen, opteren de indieners voor een maximumbedrag van 5 euro.

N° 39 DE MME DEPRAETERE ET CONSORTS

(retiré)

Art. 14

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 14. À l’article 6, § 1er, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“Il ne peut être procédé à une mise en demeure qu’après l’expiration du délai mentionné dans le rappel de paiement visé à l’article 8 de la loi du xx/xx/xxxx portant dispositions diverses relatives au paiement de la facture et modifiant la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur.”;

2° le paragraphe est complété par cinq alinéas rédigés comme suit:

“Lorsque le débiteur a sollicité un plan d’apurement dans le délai visé au paragraphe 3, d’autres mesures de recouvrement amiable de la dette ne peuvent être prises aussi longtemps que le créancier n’a pas statué sur cette demande.

Lorsque le débiteur a initié une demande de médiation de dettes auprès d’un médiateur de dettes agréé dans le délai visé au paragraphe 3, d’autres mesures de recouvrement amiable de la dette ne peuvent être prises jusqu’à ce qu’une décision ait été prise quant à cette demande ou jusqu’à ce que trois mois se soient écoulés depuis la demande.

Lorsque le débiteur a demandé un accompagnement budgétaire à un centre public d’aide sociale ou à une institution de médiation de dette reconnue, d’autres

Nr. 39 VAN MEVROUW DEPRAETERE c.s.

(ingetrokken)

Art. 14

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 14. In artikel 6, § 1, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met de volgende zin:

“Er mag slechts worden overgegaan tot een ingebrekestelling, nadat de termijn vermeld in de betalingsherinnering bedoeld in artikel 8 van de wet van xx/xx/xxxx houdende diverse bepalingen met betrekking tot de betaling van de factuur en tot wijziging van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument aan de consument is verstreken.”;

2° de paragraaf wordt aangevuld met vijf leden, luidende:

“Wanneer de schuldenaar om een afbetalingsplan verzoekt binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3, mogen geen verdere maatregelen ter minnelijke invordering van de schuld worden genomen, zolang de schuldeiser niet heeft beslist over deze vraag.

Wanneer de schuldenaar binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3 een aanvraag heeft gedaan tot schuldbemiddeling bij een erkende schuldbemiddelaar, mogen geen verdere maatregelen ter minnelijke invordering van de schuld worden genomen tot over deze aanvraag werd beslist of tot er drie maanden zijn verstreken sedert de aanvraag.

Wanneer de schuldenaar binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3 bij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of bij een erkende instelling

mesures de recouvrement amiable de dette ne peuvent être prises aussi longtemps,

— qu’une décision n’ait pas été prise quant à cette demande, à moins que trois mois ne se soient écoulés depuis la demande;

— qu’un plan d’apurement n’ait été demandé, en cas d’une décision favorable, à moins que trois mois ne se soient écoulés depuis la décision favorable.

Les délais prévus au présent paragraphe peuvent être prolongés pour une période déterminée à la demande motivée du médiateur agréé, du centre public d’action sociale ou de l’institution agréée pour la médiation de dettes.

La mise en demeure est envoyée à la dernière adresse de facturation physique ou électronique communiquée par le consommateur.”

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à accroître la sécurité juridique pour le créancier en introduisant une période maximale de trois mois pendant laquelle le recouvrement est suspendu lorsque le débiteur a demandé une médiation de dettes ou un soutien budgétaire.

L’intention ne peut être qu’un créancier doive attendre indéfiniment pour recouvrer sa facture alors qu’il suffirait que le débiteur demande simplement une médiation de dettes ou une assistance budgétaire.

L’amendement prévoit une période de suspension maximale, prévue légalement, de trois mois. Ainsi, le médiateur accrédité ou un centre public d’action sociale ou une institution accréditée pour la médiation de dettes dispose d’un délai suffisant pour statuer sur la demande. Le but est d’éviter que la simple introduction d’une demande empêcherait le créancier à procéder au recouvrement. Toutefois, si le délai légal prévu est insuffisant pour permettre une évaluation, cet amendement prévoit la possibilité pour la personne ou l’organisme

voor schuldbemiddeling, een aanvraag tot budgetbegeleiding heeft gedaan, mogen geen verdere maatregelen ter minnelijke invordering van de schuld worden genomen,

— zolang er niet is beslist of de budgetbegeleiding wordt toegestaan, tenzij er drie maanden verstreken zijn sedert de aanvraag;

— indien deze beslissing gunstig is, zolang er geen afbetalingsplan werd aangevraagd, tenzij er drie maanden zijn verstreken na de gunstige beslissing.

De termijnen dewelke die in dit lid zijn opgenomen kunnen op gemotiveerd verzoek van de erkende schuldbemiddelaar, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de erkende instelling voor schuldbemiddeling voor een bepaalde termijn worden verlengd.

De ingebrekestelling wordt verstuurd naar het laatst door de consument opgegeven fysiek of elektronisch facturatieadres.”

VERANTWOORDDING

Dit amendement wil de rechtszekerheid voor de schuldeiser vergroten door een termijn van maximaal drie maanden in te voeren waarbinnen de verdere invordering wordt geschorst wanneer de schuldenaar een aanvraag tot schuldbemiddeling of budgetbegeleiding heeft gedaan.

Het kan niet de bedoeling zijn dat een schuldeiser eindeloos dient te wachten om tot invordering van zijn factuur over te gaan wanneer het voor de schuldenaar zou volstaan om enkel een aanvraag te doen tot schuldbemiddeling of budgetbegeleiding.

Wij voorzien in een wettelijk bepaalde maximale schorsingstermijn van drie maanden. Aldus heeft de erkende schuldbemiddelaar of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een erkende instelling voor schuldbemiddeling voldoende tijd om te oordelen over de aanvraag zonder dat het louter instellen van een aanvraag een vrijgeleide kan zijn om de factuur naast zich neer te leggen. Mocht evenwel de wettelijk bepaalde termijn onvoldoende zijn om een beoordeling te kunnen doen voorziet dit amendement in de mogelijkheid

qui doit évaluer la demande de fixer un nouveau délai motivé dans lequel elle peut répondre de manière appropriée à la demande en question.

dat de persoon of de instantie die dient te oordelen over de aanvraag op gemotiveerde wijze een nieuwe termijn bepaalt waarbinnen deze wel gepast op de aanvraag in kwestie kan reageren.

Melissa DEPRAETERE (sp.a)
Leen DIERICK (CD&V)
Patrick PRÉVOT (PS)

N° 40 DE MMES VERHELST ET JADIN

Art. 6

Compléter le § 2 par la phrase suivante:

“Il en va de même lorsque l’entreprise émet une facture de sa propre initiative ou à la demande du consommateur sans y être contrainte par la loi.”

JUSTIFICATION

L’amendement n° 24 prévoit une exception au délai de paiement général de minimum vingt jours calendrier qui doit être accordé au consommateur pour le paiement d’une facture relative à la fourniture de biens et de services. Il fait ainsi passer le délai de paiement à minimum huit jours calendrier pour les entreprises qui fournissent des biens et services visés à l’article 1er de l’arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992 et à l’article 15, § 2, du Code de la TVA. Cela signifie qu’un délai de paiement plus court s’appliquerait aux entreprises qui sont légalement tenues d’établir une facture.

Il découle logiquement de cet amendement que les entreprises qui facturent volontairement ne relèvent pas de cette exception. Or, beaucoup d’entreprises – généralement de taille modeste – qui ne sont certes pas tenues de fournir une facture au consommateur le font tout de même en pratique, soit de leur propre initiative, soit à la demande du consommateur. Il s’agit d’entreprises actives dans des secteurs variés (vétérinaires, architectes, entrepreneurs de jardins, etc.).

Ces entreprises qui facturent sur base volontaire risquent d’être confrontées à des problèmes de liquidités si on leur impose désormais d’accorder un délai de paiement de vingt jours calendrier au moins. Il faut également s’attendre à ce qu’elles tentent de trouver des possibilités de ne plus établir de facture pour le consommateur, par exemple en requalifiant leurs documents (et en n’utilisant donc plus le mot “facture”). Dans toute une série de cas, l’entreprise choisira de ne plus établir de facture et de réclamer un paiement en espèces. L’avis du Conseil d’État évoque également cette éventualité: “Ainsi, la question se pose, par exemple, de savoir si la réglementation proposée ne favorisera pas une augmentation disproportionnée du nombre de paiements en espèces, compte tenu du fait que l’établissement d’une facture n’est pas obligatoire.” La future loi risque ainsi d’accélérer le

Nr. 40 VAN DE DAMES VERHELST EN JADIN

Art. 6

Paragraaf 2 aanvullen met de volgende zin:

“Hetzelfde geldt wanneer de onderneming hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de consument een factuur uitreikt zonder hiertoe wettelijk verplicht te zijn.”

VERANTWOORDING

Amendement nr. 24 bevat een uitzondering op de algemene betaaltermijn van minstens twintig kalenderdagen die moet worden toegekend aan de consument voor de betaling van een factuur bij het leveren van goederen en diensten. Voor ondernemingen die goederen en diensten leveren omschreven in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 en in artikel 15, § 2, van het btw-wetboek, moet de betaaltermijn minstens acht kalenderdagen bedragen. Dit komt er op neer dat voor ondernemingen die wettelijk verplicht zijn een factuur op te maken een kortere betaaltermijn zou gelden.

Dit amendement leidt er logischerwijs toe dat ondernemingen die vrijwillig factureren niet onder deze uitzondering vallen. Heel wat, vooral kleine, ondernemingen die weliswaar niet verplicht zijn om te factureren aan de consument, doen dat in de praktijk wel. Hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de consument. Deze ondernemingen zijn actief in de meest diverse sectoren (dierenartsen, architecten, tuinaanemers, enz.).

Voor deze ondernemingen die vrijwillig factureren dreigen er liquiditeitsproblemen te ontstaan indien voortaan voor hen een betaaltermijn van minstens twintig kalenderdagen zou gelden. Een gevolg van deze wet zal dan ook zijn dat deze ondernemingen naar mogelijkheden zullen zoeken om niet langer een factuur op te maken voor de consument. Zo kunnen ze er bijvoorbeeld aan denken om hun documenten anders te omschrijven (en dus niet langer het woord “factuur” te gebruiken). In een heel aantal gevallen zal de onderneming er ook voor opteren om geen factuur meer op te maken, en contante betaling te vragen. Naar deze mogelijkheid verwees ook het advies van de Raad van State: “Zo rest bijvoorbeeld de vraag of de voorgestelde regeling niet een onevenredige toename van het aantal contante betalingen in de hand zal werken, ermee rekening houdend dat het opstellen van een

recouvrement des montants dus et de raccourcir de délais de paiement, ce qui est totalement contraire à son objectif.

Cet amendement est également source d'incertitude pour le consommateur. Comment savoir si c'est le délai de vingt jours calendrier ou de huit jours calendrier qui s'applique au paiement d'une facture? Ce manque de clarté est encore plus flagrant en ce qui concerne les factures émises par des entreprises pour lesquelles s'appliquent un délai de vingt jours calendrier dans certains cas et un délai de huit jours calendrier dans d'autres cas. On peut citer à titre d'exemple la réparation d'une voiture. Si le montant de la facture est supérieur à 125 euros TVA comprise, le délai de paiement sera de huit jours calendrier. Dans le cas contraire, c'est le délai de vingt jours calendrier qui s'applique. Il est difficile de faire comprendre à un consommateur que le délai de paiement est plus long lorsque le montant de la facture est plus élevé, et ce, uniquement parce que la loi n'impose pas d'obligation de facturation pour les montants moins importants.

Pour remédier à ces problèmes, nous proposons de préciser dans l'amendement n° 24 que le délai de paiement plus court de huit jours s'applique également aux situations dans lesquelles une entreprise fournit une facture à un consommateur sur base volontaire (qu'elle le fasse de sa propre initiative ou à la demande de ce dernier). Ces entreprises seraient donc soumises aux mêmes règles: si elles émettent une facture, celle-ci doit faire l'objet d'un paiement en espèces ou être payée dans un délai de huit jours calendrier au moins.

factuur niet verplicht is." Hierdoor zou deze wet kunnen leiden tot een snellere inning van schulden, en kortere betaaltermijnen, wat volledig ingaat tegen het doel van deze wet.

Voor de consument leidt dat amendement ook tot onzekerheid. Wanneer geldt bij het betalen van een factuur nu een termijn van twintig kalenderdagen, wanneer van acht kalenderdagen? Deze onduidelijkheid is nog groter indien het gaat om facturen van ondernemingen waarbij in het ene geval een termijn van twintig kalenderdagen, en in het andere geval een termijn van acht kalenderdagen geldt. Een voorbeeld hiervan is de reparatie van een wagen. Indien de factuur hoger is dan 125 euro incl. btw, zou een termijn van acht kalenderdagen gelden, is de factuur lager, dan geldt een termijn van twintig kalenderdagen. Het voelt voor een consument niet logisch aan dat hij voor een hogere factuur een langere betaaltermijn zou hebben dan voor een lagere factuur, enkel omdat bij de lagere factuur wettelijk gezien geen factuur verplicht is.

Om aan deze geschetste problemen tegemoet te komen, stellen wij daarom voor om in amendement nr. 24 te verduidelijken dat de kortere betaaltermijn van acht dagen ook geldt in de situaties waarin een onderneming vrijwillig een factuur levert aan een consument (ongeacht of de onderneming dit op eigen initiatief doet, dan wel op vraag van de consument). Zo zouden ook zij onder dezelfde regels vallen: indien zij een factuur uitreiken, geldt een contante betaling of een betaaltermijn van minstens acht kalenderdagen.

Kathleen VERHELST (Open Vld)
Kattrin JADIN (MR)

N° 41 DE MME VAN BOSSUYT

(sous-amendement à l'amendement n° 11)

Art. 8

Remplacer le § 2 proposé, par ce qui suit:

“§ 2. Le consommateur a droit à un rappel de paiement sans frais par contrat. Pour les contrats à prestations successives, le consommateur a droit à un rappel de paiement sans frais par année civile.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement confirme le rappel de paiement sans frais au titre de principe de base applicable à tout contrat. Pour tout contrat prévoyant une prestation unique (par exemple la livraison d'un bien), le consommateur pourra toujours bénéficier du principe du rappel sans frais. En effet, un oubli est vite arrivé et le premier oubli ne mérite pas d'être sanctionné immédiatement.

Les contrats à prestations successives sont des contrats par lesquels l'une des parties contractantes s'engage à livrer certains biens à différents moments au cours d'une période définie, ou certains services contractuellement définis de manière étalée ou suivant une périodicité convenue. Ces contrats peuvent faire l'objet de paiements mensuels périodiques.

L'addition de la prorogation du délai de paiement initial et du délai de paiement prorogé à la suite du rappel de paiement sans frais aura pour conséquence que le consommateur recevra la nouvelle facture mensuelle alors qu'il n'aura pas encore payé la facture précédente. Ce n'est pas toujours bon pour le client car cette situation peut être source de confusion et entraîner une accumulation de dettes, certainement lorsque d'autres factures s'y ajoutent.

La plupart des clients ont dès lors tout intérêt à payer leurs factures mensuelles périodiques dans le courant du mois de leur réception. Tel est l'objectif que nous visons en indiquant que le rappel de paiement sans frais s'applique à chaque contrat. Ces contrats pouvant s'étendre sur plusieurs années, nous précisons en outre que le consommateur a droit à un rappel de paiement sans frais par année civile.

Nr. 41 VAN MEVROUW VAN BOSSUYT

(subamendement op amendement nr. 11)

Art. 8

De voorgestelde paragraaf 2 vervangen als volgt:

“§ 2. De consument heeft recht op een kosteloze betalingsherinnering per overeenkomst. Bij overeenkomsten met opeenvolgende prestaties heeft de consument recht op een kosteloze betalingsherinnering per kalenderjaar.”

VERANTWOORDING

Het principe van de kosteloze herinnering wordt met dit amendement als basis bevestigd, waarbij deze geldt per overeenkomst. Bij een overeenkomst met een éénmalige prestatie (bijvoorbeeld de levering van een goed) zal de consument steeds van het voordeel van de kosteloze herinnering kunnen krijgen. Een vergetelheid is snel gebeurd en hoeft niet direct te worden gesanctioneerd.

Bij overeenkomsten met opeenvolgende prestaties gaat het om overeenkomsten waarbij één van de partijen zich verbindt om gespreid over een zekere tijd bepaalde goederen te leveren, of op gespreide wijze of volgens een afgesproken periodiciteit bepaalde in de overeenkomst omschreven diensten te leveren. Deze overeenkomsten kunnen gepaard gaan met periodieke maandelijkse betalingen.

Het verlengen van de initiële betaaltermijn in combinatie met de verlengde betaaltermijn naar aanleiding van de kosteloze betalingsherinnering zal ertoe leiden dat de nieuwe maandfactuur ontvangen wordt, terwijl de vorige factuur nog niet is betaald. Dit is voor de klant niet altijd een goede zaak, aangezien het leidt tot verwarring en de schuld zich opstapelt, zeker ook in combinatie met overige facturen.

De meeste klanten zijn dan ook gebaat met een betaling van periodieke maandelijkse facturen binnen de maand zelf. Dit wordt beoogd door te specificeren dat de kosteloze betalingsherinnering geldt per overeenkomst. Dergelijke overeenkomsten kunnen over meerdere jaren lopen. Vandaar dat verduidelijkt wordt dat de consument recht heeft op een kosteloze betalingsherinnering per kalenderjaar.

Le présent sous-amendement tend à répondre à la question concernant le champ d'application de l'amendement n° 11 proposé, soulevée à juste titre en commission.

Met dit subamendement komen wij tegemoet aan een in de commissie terecht opgeworpen vraag over het toepassingsgebied van het voorgestelde amendement nr. 11.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)

N° 42 DE MME VAN BOSSUYT

(sous-amendement à l'amendement n° 33)

Art. 28/1

Insérer les mots “et examinée” entre les mots “transmise” et les mots “à la Chambre”.

JUSTIFICATION

Il est nécessaire que la loi soit évaluée non seulement par l'administration, mais aussi par le pouvoir législatif même.

Nr. 42 VAN MEVROUW VAN BOSSUYT

(subamendement op amendement nr. 33)

Art. 28/1

De woorden “en besproken in” invoegen tussen de woorden “bezorgd aan” en de woorden “de Kamer”.

VERANTWOORDING

Het is noodzakelijk dat de wet niet alleen door de administratie geëvalueerd wordt, maar ook door de wetgevende macht zelf.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)

N° 43 DE MME VAN BOSSUYT

(en remplacement de l'amendement n° 13)

Art. 14

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 14. Dans l'article 6, § 1er, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“Il ne peut être procédé à une mise en demeure qu'après l'expiration du délai mentionné dans le rappel de paiement visé à l'article 8 de la loi du xx/xx/xxxx portant des dispositions diverses relatives au paiement de la facture et modifiant la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur.”;

2° le paragraphe est complété par cinq alinéas rédigés comme suit:

“Lorsque le débiteur a sollicité un plan d'apurement dans le délai prévu au § 3, d'autres mesures de recouvrement amiable de la dette ne peuvent être prises aussi longtemps que le créancier n'a pas statué sur cette demande.

Lorsque le débiteur a initié une demande de médiation de dettes auprès d'un médiateur de dettes agréé dans le délai prévu au § 3, d'autres mesures de recouvrement amiable de la dette ne peuvent être prises tant qu'il n'a pas été statué sur cette demande ou avant l'expiration d'un délai de trois mois suivant cette demande.

Lorsque le débiteur a demandé un accompagnement budgétaire à un centre public d'aide sociale ou à une institution de médiation de dettes agréée dans

Nr. 43 VAN MEVROUW VAN BOSSUYT

(ter vervanging van amendement nr. 13)

Art. 14

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 14. In artikel 6, § 1, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met de volgende zin:

“Er mag slechts worden overgegaan tot een ingebrekestelling, nadat de termijn vermeld in de betalingsherinnering bedoeld in artikel 8 van de wet van xx/xx/xxxx houdende diverse bepalingen met betrekking tot de betaling van de factuur en tot wijziging van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument aan de consument is verstreken.”.

2° de paragraaf wordt aangevuld met vijf leden, luidende:

“Wanneer de schuldenaar om een afbetalingsplan verzoekt binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3, mogen geen verdere maatregelen ter minnelijke invordering van de schuld worden genomen, zolang de schuldeiser niet heeft beslist over deze vraag.

Wanneer de schuldenaar binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3 een aanvraag heeft gedaan tot schuldbemiddeling bij een erkende schuldbemiddelaar, mogen geen verdere maatregelen ter minnelijke invordering van de schuld worden genomen tot over deze aanvraag werd beslist of tot er drie maanden zijn verstreken sedert de aanvraag.

Wanneer de schuldenaar binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3 bij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of bij een erkende instelling

le délai prévu au § 3, d'autres mesures de recouvrement amiable de la dette ne peuvent être prises aussi longtemps,

— qu'une décision n'a pas été prise quant à cette demande d'accompagnement budgétaire, à moins que trois mois se soient écoulés depuis cette demande;

— qu'un plan d'apurement n'a pas été demandé, en cas de décision favorable, à moins que trois mois se soient écoulés depuis cette demande.

La mise en demeure est envoyée à la dernière adresse de facturation physique ou électronique communiquée par le consommateur.””

JUSTIFICATION

Le présent amendement a pour objectif de clarifier le délai de réponse maximum applicable aux médiateurs de dettes et aux centres publics d'action sociale lorsqu'ils reçoivent une demande de médiation de dettes de la part d'un débiteur.

Contrairement à ce que prévoit l'amendement n° 13, le délai est ici fixé à trois mois.

voor schuldbemiddeling, een aanvraag tot budgetbegeleiding heeft gedaan, mogen geen verdere maatregelen ter minnelijke invordering van de schuld worden genomen,

— zolang er niet is beslist of de budgetbegeleiding wordt toegestaan, tenzij er drie maanden verstreken zijn sedert de aanvraag;

— indien deze beslissing gunstig is, zolang er geen afbetalingsplan werd aangevraagd, tenzij er drie maanden zijn verstreken na de gunstige beslissing.

De ingebrekestelling wordt verstuurd naar het laatst door de consument opgegeven fysiek of elektronisch facturatieadres.””

VERANTWOORDING

Dit amendement wil verduidelijken welke maximum antwoordtermijn van toepassing is op schuldbemiddelaars en openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wanneer zij van een schuldenaar een aanvraag tot schuldbemiddeling krijgen.

Anders dan in het voorgestelde amendement nr. 13 wordt de termijn op drie maanden gelegd.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)

N° 44 DE MME **DIERICK**

Intitulé

Remplacer les mots “paiement de la facture” par les mots “paiement des dettes”.

Nr. 44 VAN MEVROUW **DIERICK**

Opschrift

De woorden “betaling van facturen” vervangen door de woorden “betaling van schulden”.

Leen DIERICK (CD&V)

N° 45 DE MME **DIERICK**

Art. 4

Dans le § 1er, alinéa 1er, remplacer le mot “factures” par le mot “dettes”.

Nr. 45 VAN MEVROUW **DIERICK**

Art. 4

In paragraaf 1, eerste lid, het woord “facturen” vervangen door het woord “schulden”.

Leen DIERICK (CD&V)

N° 46 DE MME **DIERICK**

Art. 5

Remplacer les mots “par rapport aux factures” **par les mots** “*par rapport au paiement d’une dette.*”.

Nr. 46 VAN MEVROUW **DIERICK**

Art. 5

De woorden “in verband met de facturen” **vervangen door de woorden** “*in verband met de betaling van een schuld.*”.

Leen DIERICK (CD&V)

N° 47 DE MME **DIERICK**

(sous-amendement à l'amendement n° 24)

Art. 6

Dans l'article 6 proposé, apporter les modifications suivantes:

1° dans le § 1er, remplacer les mots "d'une facture" par les mots "d'une dette";

2° dans le § 2, remplacer les mots "de la facture" par les mots "de la dette".

Nr. 47 VAN MEVROUW **DIERICK**

(subamendement op amendement nr. 24)

Art. 6

In het voorgestelde artikel 6, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° in paragraaf 1, de woorden "van een factuur" vervangen door de woorden "van een schuld";

2° in paragraaf 2, de woorden "van de factuur" vervangen door de woorden "van de schuld".

Leen DIERICK (CD&V)

N° 48 DE MME DIERICK

Art. 8

Apporter les modifications suivantes:

1° dans le § 1er, alinéa 1er, remplacer les mots “une facture” par les mots “une dette”;

2° dans le § 1er, alinéa 2, remplacer les mots “pour les factures à venir” par les mots “pour les dettes à venir”;

3° dans le § 1er, alinéa 3, remplacer les mots “adresse de facturation” par le mot “adresse”;

4° dans le § 3, alinéa 1er, 2° et 5°, remplacer chaque fois le mot “facture” par le mot “dette”.

Nr. 48 VAN MEVROUW DIERICK

Art. 8

De volgende wijzigingen aanbrengen:

1° in paragraaf 1, eerste lid, de woorden “een factuur” vervangen door de woorden “een schuld”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, de woorden “voor toekomstige facturen” vervangen door de woorden “voor toekomstige schulden”;

3° in paragraaf 1, derde lid, het woord “facturatie-adres” vervangen door het woord “adres”;

4° in paragraaf 3, eerste lid, 2° en 5° het woord “factuur” telkens vervangen door het woord “schuld”.

Leen DIERICK (CD&V)

N° 49 DE MME DIERICK

(sous-amendement à l'amendement n° 37)

Art. 2

Dans le 1° de l'alinéa proposé, ajouter le mot “contractuelles” après le mot “dettes”.

Nr. 49 VAN MEVROUW DIERICK

(subamendement op amendement nr. 37)

Art. 2

In de bepaling onder 1°, in het voorgestelde lid, het woord “contractuele” invoegen tussen de woorden “op de betaling van” en het woord “schulden”.

Leen DIERICK (CD&V)